

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): ~~vedoucího~~ / oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Petra Hečková, Ph.D.

Práci předložil(a): Nela Drunecká

Název práce: Specifika evropského umění na základě komparace s uměním východním: Francouzské malířství doby klasicismu a čínské tradiční malířství

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce mělo být srovnání uměleckých projevů typických pro uměleckou tradici dvou odlišných kulturních okruhů – Evropy a Číny, konkrétně srovnání francouzského malířství doby klasicismu s čínskou tušovou malbou. Autorka zvolila pro tento účel komparaci několika vybraných uměleckých děl. Potud je postup správný, problematický moment však vidím v nevhodném tematickém záběru práce. Proti fenoménu tradiční čínské tušové malby postavila autorka poměrně úzkou, značně specifickou etapu vývoje evropského umění, časově omezenou na pouhých několik desetiletí přelomu 18. a 19. století (tj. přesněji francouzský novoklasicismus). Už volba klasicismu obecně – tj. uměleckého proudu typického pro západní (evropskou) výtvarnou kulturu, vycházejícího z vědomého odkazu a vztahu ke klasické (antické) tradici zobrazujícího umění a jeho typických tvůrčích postupů (nápodoba, umělecký kánon) – by bezpochyby vedla k mnohem zajímavějším závěrům obecnější platnosti. Navíc by autorku nesváděla k zvýrazňování těch znaků, které jsou poplatné pouze dobové „novoklasicistické“ redakci (viz popisy Davidových historických pláten), už méně pak pro klasicismus jako takový. Uvedená výtka však nepředstavuje nedostatek zásadní povahy, spíše doporučení pro případné další rozpracování tématu.

Nelze zcela souhlasit s autorčinými závěry, podle nichž shledává mezi evropskou a čínskou výtvarnou tradicí jen samé rozdíly. Za markantní shodu lze považovat například to, že přes řadu odlišných uměleckých postupů pěstují obě kultury umění zobrazovací (nabízí se zde srovnání islámským uměním).

Je škoda, že ve srovnávání umělecké tradice východní a západní (evropské) autorka nevyužila například další možnosti studia střetu dvou kultur (vlna módního zájmu o čínskou kulturu v Evropě 18. století, vliv evropské kultury na čínskou tradiční kulturu apod.).

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka pracuje pouze s omezeným množstvím odborné literatury dostupné v českém jazyce, což není pro zpracování podobného tématu optimální. Omezeným základem, daným nesystematickým užitím literatury (poukazují na absenci klíčových publikací a studií – především o evropském klasicismu – v češtině, vhodnější by bylo sáhnout po literatuře cizojazyčné, alespoň anglické), je předznamenána také menší závažnost a náročnost práce. Vyskytuje se chaotické užívání termínů a přebírání výroků a zjednodušujících schémat, jež lze jen těžko označit za přijatelné: „*Antice vedle statusu kolébky vzdělanosti postupně přibyl i status kolébky umění*“ (s. 4).

Klasicismus nebyl reakcí na baroko (s. 4), ale jedním z uměleckých proudů (a to velmi významných) v období baroka. Za reakci na baroko lze považovat maximálně novoklasicismus závěru 18. století.

S literaturou kolísavé kvality a úrovně pracuje autorka vůbec málo kriticky, což se projevuje také u slovních popisů vybraných uměleckých děl.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je kultivovaný a nepotýká se se závažnějšími chybami vůči stylu či pravopisné normě. Text však není „uzrálý“ a je zde příliš vidět vliv jazykové stránky odborné literatury, s níž autorka právě pracuje. Grafická úprava a vhodnost obrazových příloh jsou bez připomínek, vhodnější než ofotografování knih by však bylo užití skeneru nebo rešerše reprodukcí příslušných uměleckých děl v odborných elektronických databázích. Chybí seznam obrazových příloh s odkazem na umístění konkrétního uměleckého díla (majitele autorských, případně vlastnických práv – konkrétní muzeum, galerii apod.).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce vychází z velmi atraktivního úkolu hledání spojitostí a odlišností mezi tradicemi evropského a dálněvýchodního umění. Představu vzájemných kulturních odlišností práce výběrově popisuje, rekapituluje, ale již dále nevysvětluje.

Občas chybí přístupu autorky koncepčnost. Jestliže o čínské tradiční malbě pojednává primárně na úrovni žánrů (krajinomalba, portrét), podobný přístup očekávala také v případě umění klasicismu (historická malba, portrét). Tam, kde pojednává v případě čínské tradiční malby o užití výtvarné technice, bych opět očekávala srovnání s převažujícím uměleckým médiem období novoklasicismu (olejomalba na plátně a především kresba). Podobný přístup by jistě autorku dovedl k řadě dalších zajímavých závěrů.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Jako jediný zdroj klasicismu označujete antickou kulturu, což není zcela přesné. Neplatí to například pro tzv. lineární perspektivu – ztvárnění prostoru v dvojrozměrném médiu obrazu typické pro umění západní (evropské) tradice. Ve které umělecké epoše byl tento způsob ztvárnění prostoru „vynalezen“?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře

Datum: 20. května 2013

Podpis:

